

- 5) V případě záporné odpovědi na čtvrtou předběžnou otázku, může být skutečnost, že v jiném řízení před vnitrostátním soudem bylo pravomocně rozhodnuto, že v souladu s postupy stanovenými celními orgány se držitel celního režimu nedopustil žádného porušení celního režimu „svobodné pásmo“, důvodem pro osvobození od celního dluhu vzniklého podle čl. 79 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. a) celního kodexu Evropské unie, a to s ohledem na zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené uznané vnitrostátním právem a unijním právem?

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. 2015, L 343, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 21. června 2023 –
Anklagemyndigheden v. ILVA A/S**

(Věc C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Anklagemyndigheden

Odpůrkyně: ILVA A/S

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „podnik“ uvedený v čl. 83 odst. 4 a 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (¹) chápán jako podnik ve smyslu článků 101 a 102 SFEU, ve spojení s bodem 150 odůvodnění uvedeného nařízení a judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se unijního práva hospodářské soutěže tak, že pojem „podnik“ zahrnuje jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na právní postavení tohoto subjektu a způsob jeho financování?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku musí být čl. 83 odst. 4 a 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vykládán v tom smyslu, že při ukládání pokuty podniku je třeba zohlednit celkový celosvětový roční obrat hospodářského subjektu, jehož je podnik součástí, nebo pouze celkový celosvětový roční obrat samotného podniku?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. července 2023 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-442/23)

(2023/C 304/17)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/839 ze dne 19. dubna 2023, kterým se mění nařízení (EU) 2018/841, pokud jde o oblast působnosti, zjednodušení pravidel pro vykazování a zajištění souladu a stanovení cílů členských států pro rok 2030, a nařízení (EU) 2018/1999, pokud jde o zlepšení monitorování, vykazování, sledování pokroku a přezkum⁽¹⁾;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polsko uplatňuje ve vztahu k nařízení 2023/839 (dále jen „napadené nařízení“) následující žalobní důvody:

- 1) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 192 odst. 2 písm. c) SFEU

Dle názoru Polska se žalované orgány dopustily porušení čl. 192 odst. 2 písm. c) SFEU tím, že napadené nařízení nepřijaly na základě tohoto ustanovení Smlouvy, které vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady, a to navzdory skutečnosti, že napadené nařízení významně ovlivňuje volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií.

- 2) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 192 odst. 2 písm. b) třetí odrážky SFEU

Dle názoru Polska se žalované orgány dopustily porušení čl. 192 odst. 2 písm. b) třetí odrážky SFEU tím, že napadené nařízení nepřijaly na základě tohoto ustanovení Smlouvy, což vyžaduje jednomyslné hlasování na půdě Rady, a to navzdory skutečnosti, že se napadené rozhodnutí týká využívání půdy v členských státech.

- 3) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 SEU

Dle názoru Polska jednaly žalované orgány v rozporu se zásadou svěřených pravomocí, neboť napadené nařízení stanoví závazky a cíle, které výrazně zasahují do způsobu provádění lesního hospodaření v členských státech, a to navzdory skutečnosti, že Smlouvy nesvěřují Evropské unii žádné pravomoci v oblasti lesnictví.

- 4) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU) a zásady rovnosti členských států (čl. 4 odst. 2 SEU) a z porušení čl. 191 odst. 2 SFEU

Dle názoru Polska jednaly žalované orgány při přijetí napadeného nařízení v rozporu se zásadou proporcionality a zásadou rovnosti členských států a nevezly dostatečně do úvahy rozdílnost situací v různých regionech Unie. Pokud by Polsko zajistilo soulad se závazky a cíli ve vztahu k emisím skleníkových plynů a jejich pohlcování v odvětví LULUCF (využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví), mohlo by to mít vážné negativní socioekonomické a finanční dopady. Napadené nařízení navíc zavádí neodůvodněnou nerovnováhu mezi jednotlivými členskými státy co do úrovně závazků a cílů.

- 5) žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti provést řádnou analýzu vlivu napadeného nařízení a z porušení čl. 191 odst. 3 SFEU

Dle názoru Polska nesplnily žalované orgány povinnost podat odpovídající posouzení vlivů, neboť posouzení vlivů připojené k návrhu nařízení vykazuje zásadní nedostatky, co se týče dopadu závazků a cílů stanovených v tomto nařízení na jednotlivé členské státy. Zároveň nedošlo k dostatečnému zohlednění dostupných vědeckotechnických informací, environmentálních podmínek v různých regionech Unie a potenciálních zisků a nákladů v případě realizace či v případě nerealizace, jakož i ekonomického a sociálního rozvoje Unie jako celku a vyváženého rozvoje jejích regionů, čímž došlo k porušení čl. 191 odst. 3 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2023, L 107, s. 1.